

**Chronologiae Veteris Testamenti Accvratvm Examen
Augustißimæ, Invictissimæq[ue] Domui Austriacæ
Dicatvm**

Philippi, Henricus

Coloniae Agrippinae, 1637

16. Quid Hugo, quid Lyranus hac de quæstione censuerit.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64340](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64340)

P.
H. Philipp

Chronologia
vet. Testam.

A 1 V
17

Hircanus ab Herode trucidatus est, paulo post pugnam A. C. 187. sub finem anni ante Christum 31. aut initium sequentis florentissimo 187. Annus autem 20. Artaxerxis incidit in 4. Olymp. 83. ante Christum. Hinc tolle 70. annū ante Christum, quo instante vel incun. occidit. nus & remanebunt anni 415. solares: ex quibus nescio, qua calculatio tur 62. hebdomades lunares, quæ annis 434. lunaribus absolutæ. Ab occiso Hircano vsque ad Christi baptisma sunt anni ante Christum 30. post eadem 28. in totum 58. solares, siue octo hebdomades lunares & amplius. Nō est igitur legitima illa supputatio, quæ 7. durat at hebdomades, siue 49. annis solaribus hoc intervallum definit. Idē error de Olympiadas reuocentur calculi: ex des enim Hircani incidit in anno 187. Christi verò baptisma in 2. vel 3. Olymp. 261. Vide tabulas sequentes.

QVÆSTIO XVI.

Quid Hugo, quid Lyranus hac de quaestione censuerint.

Hugonis opinio explicatur.

1. Hugo ab anno 20. Artaxerxis Longimani, vsq; ad 18. Tibertij passionem concludit, quæ annorum solarium computatio, cum mens congruit, aut vno saltem anno discrepat. Etenim Christi passio, vel alij & alijs pluribus ad annum 32. ætæ vulgaris, vel ad 31. referendam certum autem 20. Artaxerxis auspicio labente ante eandem 21. annū.

Lyrani de communi sententia dicitur.

2. Lyranus disertè in primis docuit, se Latinorum Chronicorum non sequi, ne fateri cogatur Mardocheum ad annū ætatis 100. peruenisse eum circiter decennem, cū Iechonia abductum, nec ante annū 12. obiisse. Sedenim nō erat, cur tantū senium timeret Mardocheus, quæ non Mardocheus ipse, sed Cis proavus ipsius cum Iechonia transiisset neque ad Mnemonis tempora pertigit, vt scripsi Estheris 1. q. v. c. 1. Assentior tamen Lyrano, dum ab enthronismo Cyni in Perside, vsque ad annum 20. Longimani, annos 115. enumerat ex fide Latinorum Chronicorum.

Hebdomadas in hoc anno 5. Sedecie, & terminat passio ne Domini putatio inchoari.

3. Docet Lyranus secundo, cum quibusdam Hebrais, initium hebdomadarum anno quinto Sedecie regis Iuda inclusivè sumendum esse quia a primo quicquid, ex revelatione Domini procedente, de reditu populi in Ierusalem, & per unum adificandi ibi templum, & habitacula ministrorum, & populi ibidem habitandi non esset data licentia reedificandi muros civitatis & fortalitia, debet inchoari. Hanc autem revelationem Ieremie factam esse, sub finem 4. Sedecie, & 70. hebdomadas terminari anno passionis Domini.

Varij com-

4. Docet, ab initio harum hebdomadam, vsque ad annum illam per-

Cyri, quod laxata est Iudæorum captivitas annos non esse 58. tum Cyro tricenis impurat, Cambysi sexennium, Assuero annos 39. Dario sexennium, vsque ad perfectam secundi templi instaurationem. Inde vsque ad templi casum sub Vespasiano prodit annos 420. in totum autem ab anno V. Sedeciz incluso, vsque ad Vibem à Tito cœstam colligit 532. De his autem tollit 42. quos ait secundum omnes historiographos à Dominica Passione, vsque ad secundi templi destructionem effluxisse.

5. Pererius lib. 11. in Daniele. 8. *Decima tertia opinio*, monet Paulum Burgensem, Varablam, Galatinum eiusdem fuisse cum Lyranis sententiæ (quorum opinio de capite hebdomadum refutauerat lib. 10. q. 16.) & asserit primo, annum 4. Sedeciz in Olymp. 35. passionē Domini in annum 4. Olymp. 202. competere, ac proinde illo temporis spatio contineri annos 670. *Secundo*, ab anno 4. Sedeciz, vsque ad Cyrum annos 77. interuenisse. *Tertio* Cyrum non tres, sed 30. annos regnasse, ac denique templum secundum sterisse annis 80.

6. Ego verò annū 4. Sedeciz refero ad 3. Olymp. 45. passionē verò Dominicæ ad finem anni 2. vel 3. Olymp. 202. Quo fit, ut ab anno 4. Sedeciz, vsq; ad passam Saluatorem concepiam annos 629. aut 630. nempe ante Christi epocham 568. post eam 31. aut 32. inclusivè. Cyrum regnasse annos 30. disertè fateor Lyranus, sed tres ultimos ait fuisse Monarchiæ ipsius: ego Cyrum prius 21. annos Persis regnasse arbitror, quam per nouennium Monarchiam obtineret. Ab anno 4. Sedeciz, ad primū Cyri in Perside regnantis supputo 38. annos exclusivè: ac verò vsque ad Monarchiæ Cyri primordia 59. Ab anno 6. Darij Hystaspis, vsque ad euerfionem templi secundi colligo annos ante æram Christi 516. post eandem 70. uniuersè 586. inclusis utriusq; terminis Cui supputationi suffragatur S. Hieronymus, Eusebius, & alij, qui ab anno 2. Darij, vsq; ad excidiū templi 590. annos representat, intellige ab an. 520. ante Chr. quo acta est Olymp. 65. vsq; ad annū Domini 70. quo inijt 2. Olymp. 212. Vespasiano II. & Tito Coss.

6. Quod secundo loco docet Lyranus, pianè falsum est. Nam Cyrus oecubuit anno ante Christum 529. aut circiter: cui si addantur anni Cyri & ij, quos ab anno 4. Sedeciz, vsque ad Cyrum numerat, assurgat caput hebdomadum, ad annum ante Christum, 730. Quod fieri nequit: siquidem eæ non ante Christi passionem absoluantur, ut sæpe sepius inculcat Lyranus, cum suis. Imò arbitror annum 4. Sedeciz incidisse in 598. ante Christum. Nego etiam à prima reuelatione, de reditu populi in Ierusalem, Vibis ac templi instauratione hebdomadum supputationem inchoari: id enim multis annis ante Ieremiam reuelatum fuerat Isaiæ 44. vers. 28. *Qui dico Cyro: Pastor meus es, & omnem voluntatem meam complebis. Qui dico Ierusalem: Aedificaberis, & templo. Fundaberis. Oriuntur autem hebdomades, ab eo tempore, quo Iudæis facta est Vibis instauratione*

puta eiusdem

Pererij
Supputatio.

Supputatio
autho-
ricentis
Lyranus.

2. Contra
Lyr. Am.

P.
H. Philipps

Chronologia
vet. Testam.

A IV
17 a

potestas, ita ut inde vsque ad Christum Ducem, non plures hebdomades

3. 7. Quibus animaduertis, facile detegitur falsitas eorum, quæ in hoc
Aor iste proponit. Cum enim hebdomades non nisi pluribus annis
interitum ortæ sint; longe à vero dissident illi, qui 58. annis ante
rium cæptas putant. Ab anno 5. Sedecie inclusiue vsque ad Perse
principatum numero annos 38 inde ad assertam Iudæis libertatem
ijcio. Quomodo intelligendus sit Iosephus de sexennio Cambyses
Eidæ q. 2. cum reuera 7. annos & 5. menses imperauerit. Inter
Darium nullus Assuerus 39. aut 40. annos; sed Smerdis Magnus
sibus intercessit. Ab anno 6. Darij Hystaspis, vsque ad casum tempore
merantur anni 506. ut iam dictum num. 5. Denique anno 31. ante
19. Augusti aperitur annus xviii. Tiberij, quo Nicolaus de Lyra
u: torem, utique ad Pascha sequentis anni, hoc est, 32. ante
autem Ciuitatem expugnauit, anno eiusdem ætæ 70. Non debet
Christi passione, vsque ad excidium Ierosolymorum anni 42. compo
modo 40. numerari possint, breuiter admonui, *Opusc. de antiq. Scilicet*
21. num. 10.

De anni
Cyri Cæ-
bysis, Da-
rij, &c.

QVÆSTIO XVII.

Deijs qua Pererius 1. parte disputationum
70. hebdomadis tradit.

70. Heb-
domades
obijura.

1. MYSTERIUM 70. hebdomadam obscurissimum esse, atque ad
difficillimum bene probat ex S. Hieronymo, S. Augustino,
Elychio, ex varietate sententiarum, quæ apud Latinos, Græcos, Hebræos
etores hac de re leguntur. Deinde quod hæc disputatione historiam
& Chronologiam trium Monarchiarum, Persicæ, Græcæ, Romanæ
statat. Tertio quod per arduum sit repetere initium & finem huius
datum, iudicare utrum eæ 490. annis, non pluribus, non paucioribus
explicare mysteria, quæ hic inuoluuntur.

Quæ
nam opti-
mæ Chro-
nographia.

2. Hæc præfatus octo quæstiones præmittit, quibus, inquit, non
tine dignum quidem in hac disceptatione progressi posse mus; contra vero
plicatio incredibiliter conducet ad res illenas falsas opiniones, & quam re
mus ad eam sententiam muniendam atq; confirmandam. Primam quæ
quam sit omnium probatissima Chronologia. Respondet primæ Hebræ
nologiam esse mendosissimam, ac planè ridiculam, idque effectum
mentis ostendit, quæ breuiter attigi in quæstionibus de antiq. Romæ